

staaet, at der ved Søværnet ikke var Tale om Repræsentation, da jeg havde brugt det Udtryk; men jeg kan ikke anerkende, at han har Ret deri. Naar en Stibschef har et saa betydeligt større Messetillæg end de andre Officerer, at han istedetfor 7 Mk. faaer 4 Rd.—5½ Rd. daglig, saa er det naturligtviis tildeels begrundet paa, at han efter Bestemmelserne tilføes skal holde sin egen Menage; men derfor behøvede vist Forskjellen ikke at være saa stor. I alt Fald var der ikke nogen Grund til, at det daglige Messetillæg, som en Stibschef fik, skulde variere saaledes, at Chefen paa et mindre Skib fik mindre end den paa et større Skib, naar han skulde spise alene, og det ikke var afhængigt af, hvormange Undergivne han havde at indbyde til sit Bord; men det er jo endog befalet, at han skal indbyde sine Undergivne til sig, og jo flere han skal byde til sit Bord, desto større maa Tillæget være. Noget Eignende troer jeg bør være Tilfældet, naar en Offi- ceer af Hæren bliver udkommanderet i Leir eller paa Inspection. — Jeg skal ikke sige mere hertil.

A. Sags: Det ærede Medlem, der nu talte, forventede, at Regeringen vilde tage dette Lovforslag tilbage ved 3die Behandling, men, dersom det ærede Medlem stoler derpaa, mener jeg, at alle hans Vændingsforslag og alle hans Udtalelser kunde have været sparede. Endvidere skulde jeg troe, at det i saa Fald havde været rigtigere overfor Thinget, om Lovforslaget var blevet taget tilbage ved 2den Behandling, istedetfor at opsætte dette til 3die Behandling, thi hvorfor i al Verden skulle vi slide paa alle disse Detailspørgsmaal, naar det ikke fører til Andet end til, at Lovforslaget bliver taget tilbage ved 3die Behandling? — Jeg skal ikke gaae ind paa alle de Enkelt- heder, som ere forhandlede her — det antager jeg er Ordførers Sag —, men jeg skal kun gjøre nogle saa Bemærkninger. Jeg er for det Første det ærede Medlem for Bornholm (Falleisen) meget forbunden, fordi vi fik en sund Latter over hans „Diæter“ og „Dagpenge“. Jeg vil tilstaae, at jeg ikke har været med til at sætte „Dagpenge“ istedetfor „Diæter“, men

jeg vilde heller ikke modsætte mig det, da den ærede Ordfører fandt det bedst at danisere dette Udtryk. Jeg troede, at Hovedsagen var, at de Bedkommende fik deres Penge, men at det var omtrent ligegyldigt, hvad enten det skete under Navn af Dagpenge eller under Navn af Diæter. — Derimod er der faldet Udtryk, saavel fra det ærede Medlem for Bornholm som fra andre Medlemmer, baade igaar og idag, som synes mig at være mere eller mindre urigtige. Man har talt, som om Hærens Overgenerals og andre Generalers Mod og Dygtighed ligeoverfor Tjenden skulde være mere eller mindre afhængig af de Penge, vi her bevilge. Jeg er overbevist om, at Ingen betvivler vore Troppers Dygtighed, Fædrelands- kærlighed og alle andre ypperlige Egenskaber, der ere uindværlige, men jeg er ligesaa over- bevist om, at, om vi kun bevilge 1 eller 200 Rd. til en Generals Tasse, vil han derfor ligesuldt gjøre sin Pligt (Bille: Det er ikke Spørgsmaalet!) Den Slags Ytringer ere faldne. (Falleisen: Nei, men der er talt om Underofficererne!)

Formanden: Jeg maa anmode ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleren.

A. Sags: Det gjør ikke Noget.

Formanden: Det er desuagtet udenfor Ordenen.

A. Sags: Paa mig have de Ytringer, der ere faldne i den Retning, gjort det Ind- tryk, som om man virkelig troede, at bedkom- mende Krigers Dygtighed skulde være afhængig af de bevilgede Beløb; men dersom troer jeg at kunne see bort. — Det er ganske vist, at denne Sag har sin store Vanskelighed, men den Maade, hvorpaa Udvalget har be- handlet den, troer jeg ikke fortjener den Bebreidelse for Vilkaarlighed, som mit ærede Nabo (C. B. Nyholm) fremsatte; og som bragte mig til at bede om Ordet. Jeg for mit Bedkommende maa vel tilstaae, at jeg har været i overmaade stor Tvivl, f. Ex. med Hensyn til de gifte Underofficerss Stilling; det har slet ikke staaet klart for mig, hvad der i den Henseende var det Rigtigste, men